

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 74/2022-64

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 4Pn 129/21/1101-5 z 22. marca 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. mája 2021 domáha (vychádzajúc z petitu ústavnej sťažnosti) vyslovenia porušenia základných práv a slobôd podľa čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 17 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1, 2 a 3, čl. 21 ods. 1, čl. 22 ods. 1 a 2, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ľudských práv a základných slobôd podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. a), b), c) a d), čl. 8 ods. 1, čl. 13, čl. 17 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 9 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES [všeobecné nariadenie o ochrane údajov (ďalej len „nariadenie“)] v spojení s čl. 16 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva“), s poukazom na čl. 7 ods. 2, 4 a 5 ústavy, „s poukazom na Rozsudok Európskeho Súdneho dvora, ktorý vo svojom rozsudku z 09. októbra 2001 vo veci C- 377/98 Holandsko / Európsky parlament a Rada, Zb. 2001, s I - 7079 body 70 až 77, potvrdil, že základné právo na ľudskú dôstojnosť je súčasťou práva Únie, porušením Čl. 16 ods. 5 Paktu“, s poukazom na čl. 7 ods. 4 ústavy, porušenia čl. 8 ods. 1 a 2 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“)

uznesením Okresnej prokuratúry Bratislava I (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 4Pn 129/21/1101-5 z 22. marca 2021 (ďalej len „uznesenie okresnej prokuratúry“). Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry zrušiť, prikázať okresnej prokuratúre vo veci konať a uložiť jej zákaz pokračovať v porušovaní sťažovateľkiných práv vyplývajúcich z čl. 16 ods. 1, čl. 19 ods. 1, 2 a 3 ústavy, čl. 8 ods. 1 dohovoru, čl. 9 ods. 1 nariadenia v spojení s čl. 16 ods. 1 zmluvy spochybnovaním duševného zdravotného stavu sťažovateľky. Zároveň žiada o priznanie finančného zadošťačenia proti okresnej prokuratúre vo výške 10 000 000 eur a 50 000 eur, ako aj náhrady trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti, trestného oznámenia sťažovateľky z 5. októbra 2020, uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-1202/2-VYS-B1-2020 z 2. marca 2021 vyplýva nasledovný stav veci:

3. Sťažovateľka podaním z 5. októbra 2020 podala trestné oznámenie na [REDAKOVANÉ] (bývalú vedúcu súdnej správy Obvodného súdu Bratislava 4), neznámeho páchatel'a a [REDAKOVANÉ]

4. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave I, odboru kriminálnej polície ČVS: ORP-1202/2-VYS-B1-2020 z 2. marca 2021 vydaného vyšetrovateľkou (ďalej len „uznesenie vyšetrovateľky“) bola podľa § 197 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vec v časti oznámenia sťažovateľky o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin ohovárania podľa § 206 písm. a) a c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. účinného v čase spáchania skutku, ktorého sa mala dopustiť osoba [REDAKOVANÉ] bývalá vedúca súdnej správy Obvodného súdu Bratislava 4, ulica Leningradská, Bratislava, tam popísaným konaním, odložená, pretože trestné stíhanie je neprípustné a nemožno ho začať, pretože je premlčané. Podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku bola vec v časti oznámenia sťažovateľky o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný zločin ohovárania podľa § 373 ods. 1 a 3 písm. a) Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 písm. a), b) a c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť neznámy páchatel' tam popísaným konaním, odmietnutá, pretože nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 167 ods. 2 Trestného poriadku. Podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku bola vec v časti oznámenia sťažovateľky o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný prečin neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 písm. a), b) a c) Trestného zákona, zločin nepravdivého znaleckého posudku, tlmočnickeho úkonu a prekladateľského úkonu podľa § 374 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 písm. a) a b) a ods. 3 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť [REDAKOVANÉ], psychiater – sexuológ tam popísaným konaním, odmietnutá, pretože nie je dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Ústavná sťažnosť je rozsiahla, logicky nekonzistentná, s viacnásobne sa opakujúcimi niektorými odsekmi, sťažovateľka v nej uvádza množstvo skutkových tvrdení bez vzájomných súvislostí.

6. V súhrne je možné v obsahu ústavnej sťažnosti identifikovať nesúhlas sťažovateľky s postupom orgánov činných v trestnom konaní pri vybavovaní ňou podaného trestného oznámenia.

Sťažovateľka namieta, že orgány činné v trestnom konaní jej trestné oznámenia nevyšetrujú. Napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry považuje za formalistické. Sťažovateľka okresnej prokuratúre vytyka, že akceptuje a stotožňuje sa s nepravdivými tvrdeniami o údajne preukázanej skutočnosti, že sťažovateľka trpí duševným ochorením. Sťažovateľka neudelila nikomu výslovný súhlas na spracúvanie jej osobných údajov osobitnej kategórie – zdravia.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podľa § 123 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

8. Podľa § 56 ods. 3 prvej vety zákona o ústavnom súde ak má návrh na začatie konania uvedený v § 42 ods. 2 písm. f), g), i) až l), n), q), r) a v) odstrániteľné nedostatky, môže ústavný súd vyzvať navrhovateľa, aby v určenej lehote tieto nedostatky odstránil.

9. Podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom.

10. Sťažovateľka ústavnou sťažnosťou namieta porušenie svojich označených práv uznesením okresnej prokuratúry. Uznesením okresnej prokuratúry pravdepodobne došlo k zamietnutiu sťažnosti sťažovateľky podanej proti uzneseniu vyšetrovateľky (naznačuje to argumentácia obsiahnutá v ústavnej sťažnosti, pozn.). Napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry však sťažovateľka k ústavnej sťažnosti nepriložila. Rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré bolo so sťažnosťou predložené ústavnému súdu, je iba uznesenie vyšetrovateľky z 2. marca 2021 a uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave V, obvodného oddelenia Bratislava Rusovce ČVS: ORP-1249/RU-BV-2018 z 26. októbra 2018.

11. Ústavný súd eviduje množstvo konaní iniciovaných sťažovateľkou podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (napr. konanie vedené pod sp. zn. III. ÚS 19/2020, III. ÚS 71/2020, I. ÚS 456/2020, IV. ÚS 463/2020, II. ÚS 127/2021 a ďalšie). Vzhľadom na vysoký počet konaní a rozhodnutí ústavného súdu vo veciach sťažovateľky si je sťažovateľka nepochybne vedomá zákonných náležitostí návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podaného podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Sťažovateľka sa dáva v konaniach pred ústavným súdom zastupovať advokátkou, navyše sama sťažovateľka má právnické vzdelanie. Zohľadniac uvedené skutočnosti, ústavný súd neprikročil k využitiu možnosti zverenej mu § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde a nevyzýval sťažovateľku na odstránenie vady jej návrhu na začatie konania, spočívajúcej v absencii doloženia napadnutého uznesenia okresnej prokuratúry k ústavnej sťažnosti (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

12. Vzhľadom na skutočnosť, že k ústavnej sťažnosti nebolo pripojené napadnuté uznesenie okresnej prokuratúry tak, ako to vyžaduje § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nedostatok náležitostí ustanovených zákonom.

13. Ústavný súd ďalej uvádza, že predmetná vec sťažovateľky je postihnutá aj ďalším nedostatkom, keď nie je splnená zákonom ustanovená požiadavka povinného zastúpenia navrhovateľa advokátom v zmysle § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Plnomocenstvo na zastupovanie sťažovateľky pred ústavným súdom JUDr. Danišovou, ktoré bolo priložené k ústavnej sťažnosti, nie je sťažovateľkou podpísané, a teda nevyvoláva právne účinky. Uvedené zakladá dôvod na odmietnutie sťažnosti aj podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde.

14. Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky vymedzených v petite sťažnosti (zrušenie napadnutého uznesenia a vrátenie veci na ďalšie konanie, uloženie zákazu pokračovať v porušovaní sťažovateľkiných práv, priznanie finančného zadosťučinenia a náhrady trov).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. februára 2022

Peter Straka
predseda senátu